ΤΥΡΟΛΟΗΣ ΣΙΡΕΝΤΖΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

σ. 137

σ. 46: Έλεγε μαθητὴς τοῦ Μαναρίου. Σχολάρχησε τὸ Παγγίου Σχολεῖον ὁ Ἰακώβατος μοναχὸς ὁ Δενδρινὸς Ἰθακήσιος, ὁ πρῶτος διδάσκαλος τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Σφίγγα. Εἰσαγγελικὸν Σχολεῖον, περὶ 1720 (Ἰωαννικιακὴ ἐποχή) ὁ Ἰακώβατος ἐδίδαξε παρεπόμενον τὴν Σφίγγα ἐπὶ βενετοκρατίαν, ὅτε δὲν ἦσαν χρηστοὶ διδάσκαλοι, ἀλλὰ ἰσοκρατοῦσε ἡ δόμπρος. — Παρὰ τῷ Ἰακώβατι ἐμαθήτευσε ὁ Κόρυνθος, (ὡς γράφει εἰς τὴν αὐτοβιογραφίαν αὐτοῦ), καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Νικόλαος Γ'. (Μ. Παραδεισ.: Ἱστορία Εἰσαγγελικοῦ Σχολείου Σφίγγος σ. 167· Μ. Γεδεών: Πατριαρχικοὶ Πίνακες σ. 671

Μ. Η. Μαλανδράκης: «Πάτμιον Σχολεῖον» Ἀθῆναι 1911

Τὴν βιβλιοθηκονομίαν ἐδάμνα ὁ Ἀρχιμ. Κύριος Μ. Ι. Γεδεών

σ. 40: Ἐπὶ Δανιὴλ, σχολάρχου τοῦ Παλαιοῦ Σχολείου, προσέβαλον τὸ Σχολεῖον ἀνδίκτυα· ἔσωσαν οἱ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι Γαβριὴλ Δ', Νικόλαος Γ', ὁσιώτατος ὁ Ἀλεξανδρείας Πορφύριος ὁ Πάτμιος, Μιχαὴλ Σούτσος, ὁ ἐν Μολδοβλαχίᾳ Δανιὴλ ὁ Παϊσιανὸς ὁ ἐκ τῆς πρώτης ἐπιδόσεως τοῦ Σιβαρείου, ὁ Δ' Βίρνης, ὅλοι συνεισφέροντες αὐτῷ

σ. 129-130: Σίγουρο Μαρκιανὸ (παρὰ Σάθα: Μνημ. Βυζ. Γ' 370; 400) ἀλλὰ καλεφέρεται μεθ' Παλαιάρχ. Νικόλαον Γ'. Συμπολιτεία τοῦ Παλαιοῦ Σχολείου. Ὁ συνδιδάσκαλος Πατμ. Σχολείου ὁ Νικόλαος καλοδιακόνιζε ἐν τῷ ἐπιτάφιῳ τοῦ Δαμόβου, Σχολάρχου Εἰσαγγελικοῦ Σχολείου Σφίγγος, πρὸς Νικόλαον Γ'. Δεξιόβολα τὰ πάντα, ἐνῷ πρὸς τοὺς ἄλλους σαφῶς λέγεται ὅτι ἡ ἐπιτάφιος ἐκφορὰ τοῦ καλοῦ (τοῦ διδασκάλου) ἐγένετο παντηγυρικῶς ... Διακεκριμένος Σάθας λέγει ὅτι ὁ Μανιάτης δὲν γράφει ἀξιοπίστως καὶ ἐπιπόλαιος ἀναίρει τὸν ἱστορικὸν Παλιάρχαν Γρηγόριον Ε'.

σ. 24-25: Ὁ Δανιὴλ ἀνῆκεν εἰς Σχολὴν ἐξαίρετον ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικὴν (ἀπὸ 1795-1801) ἡ Σχολὴ δὲν ἐλειτούργησεν ὅλα τὰ πρόσφορα καλοκαίρια, διότι ἐπὶ πλέον χρόνους τὸ ἀνοικτὸν ὅλης τῆς Δυτικῆς Σχολικῆς κινήσεως ὀλιγοστεύσας τὰ ἐδάφη, ὁ δὲ ἀποδιδάσκαλος Μιχαὴλ πολλάκις ἐξέρχεται τοῦ Σχολείου, παρέχων ἀφορμὰς ἀναιρέσεως, τοῦ ἔνεκα ἐπαύθη χαλεφωτάτως τῆς ἀρχῆς. Ἡ καλεφάνη αὕτη ἐπέσυρε μεγάλη πρόσκαιρον ἐπιδρομὴν λύσεως Κυριακοπαίδων ἐπρόκειτο τὸ Σχολεῖον ἐξαφανισθῆναι τοῦ Μιχαὴλ θανόντος ἐν φυλακῇ. Καὶ ὅλα ἀπ' τὸ 1796, ὁπόταν πάλιν ἀντεστρίφησε τὸν Παλιάρχην Νικόλαον Γ'. ἔγραψε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Δεξιννιανὸν περὶ τοῦ καλοῦ ταύτου Σχολείου, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτὸν ἐπανοδεύσαι τὸ Σχολεῖον ὁ Δανιὴλ ὁ ἐν Χάρτῃ Δανιὴλ, τὸ δὲ Δ' λόγῳ τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ἐπειδὴ ἐπαναστάσεως, ἐπέστρεψε ἄλλοι Δανιήλιοι.

(ἀκολουθεῖ)

ίσως ἡ ἐξέγερσις τῶν κατωτέρω ἀποδοθῇ εἰς ἀνάμιξιν ἄλλων, πλὴν τοῦ Παλαιάρχου Νεοφύτου πρὸς ὃν δὲν φαίνεται οὐδεμία οἱ Λιακοῦται τὴν ἐπιβολήν.

Διὰ ἐπιστολῆς τοῦ Παλαιάρχου Πρεσβείας Ἐπ. ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἡγούμενον Μονῆς τοῦ Ἁγίου Δαυὶδ, Μονὴ ἀναλήψεως σύνοψις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπείας περὶ τῆς ἐξόδου τῆς Σχολῆς ληφθεισῶν ἐπόμενον ὅτι ἀπαλλαγὴν εἶχεν ἡ Μονὴ ἀπὸ τῶν ἐπιβαρύνσεων τῆς Σχολῆς ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπείας ...

Ἀλλ' ἐπειδὴ διάφοροι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἐξαίρεσιν, ἀναλαμβάνει ταύτην παρέμενεν καὶ ἀκολούθως ἡ αὐτή, ἐπιληφθεῖσα πάλιν περὶ τοῦ β' ἀπράγμονος Νεοφύτου Ζ' ἐκλογῆς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπὸ τῶν βαθμῶν ἄλλην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν ἐξέφρασε, ὅτι ἐν ὀνόματι τῶν ἐξόδων βαθμῶν ὁ Παλαιάρχης, ὅστις ἐπλήρωσε ἐγκύρως τὰ καθήκοντα τῆς Σχολῆς ἀπεφασίσθη ... ἀπαιτοῦσιν ἐν τῇ Παλαιαρχικῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Σαμίας 1800 ἐτ ἀποφασίσθη (σ. 108) τὴν ἐπιστολὴν ἔχουσι ἐκλεγῆ οἰκία τῶν ὀρφανῶν τοῦ Δανιὴλ, ἐκλέξει Ν' αὐτὴν ἐν τῷ παραρτήματι

σ. 107, 108. Ἐπιστολὴ Σαμίου πρὸς Νεόφυτον Ζ'. Ἀναφέρεται εἰς Παλαιὸν 1796 καὶ ἐν ἔχουσι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Δανιήλ.

σ. 23, 107. Ἔλεγε δίκην τῶν πρὸς τὸν Δανιὴλ ἐγκαθιδρυμένων τῆς Ἐπιτροπείας χρόνους ἐν οἷς ἔκτισε ταμεῖα ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Θεολόγου τὸ 1793 ἐπὶ Νεοφύτου Ζ' καὶ ὅσα διὰ παντοδαπῶν ἐξόδων ἐπλήρωσεν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὸν Παλαιὸν Καρινθίαν Μανάρι Γρηγορίου ἐπιτρόπου ἐπιτρόπου τῆς οἰκίας τῶν ὀρφανῶν τοῦ Δανιήλ.

σ. 108. Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Μονήν, ἐν ἀποδίδονται τὰ Παλαιᾶς Σχολῆς ἐν Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Νεοφύτῳ Ζ' Ἰουλίῳ 1792, ἀναλήψεως αὐτὴν ἀπαλλαγὴν ἐν Σάμῳ ἐκ πάλαι ἀποκατεστημένων ἀδιαφόρων ἐξόδων τῆς Σχολῆς περιορισμοῦ αὐτὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ πάντων τῶν ἐπιβολῶν ὀνόματος καὶ αἴτησιν τοῦ Δανιήλ, (τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰουλίῳ) ἐν τῷ αὐτῷ Παλαιῷ ἀρχαῖον Νεοφύτου ἐν Συνόδῳ (τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ Νοεμβρίῳ), ἐξόδων ἀπαλλαγὴν αὐτὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ πάντων. Διάφορα γράμματα ἐξόδων Ἑταιρείαν Βλ. 322-325.

ΙΠ | σ. 131 | 168